

terne, samt Personel-Consumtionen af Kjøbstadsbyggere, for Kjøbstæderne i Danmark med Undtagelse af Kjøbenhavn, samt for Ladeplassen Løgstor.

§ 2.

Som Følge heraf bortfalder Told- og Consumtionsvæsenets Eftersyn ved Portene og de landværts Afgange til Kjøbstæderne, uden for Kjøbenhavn, samt Formalingen og Controlen med de i og ved bemeldte Kjøbstæder beliggende Møller.

Alle indenlandiske og fremmede toldfrie, samt fortolde Vareer kunne uden Passerschedel sendes landværts, undtagen til Kjøbenhavn, hvorhen fortolde Vareer, som hidtil skulle ledsages med en af Toldposthuset paa Afgangsstedet attesteret Følgeschedel.

§ 3.

I Kjøbenhavn ophæves samtlige Formalingsskatter og den dermed forbundne Møllecontrol, samt Eneretten for Mølleren til sammesteds at male Malt, saa og Forbudet mod Indførsel af malet Malt; endelig Indførselsconsumtionen af Brændeviin, Brød, Eddike, Fedt, Især, alle Slags Fisk, Bryn, Kartofler, Klib, alle Slags Meel, Mjød, Pudder, Stikpadder, Stivelse, Tømmer, Bør og Ol, hvorimod der indtil 1ste April 1852 vedbliver at erlægges Indførselsconsumtion i Kjøbenhavn efter den nærværende Lov vedføjede Tarif. Fra den nævnte Tid bortfalder derimod saavel Indførselsconsumtionen som Told- og Consumtionsvæsenets Eftersyn ved de landværts Afgange til Staden; ligesom og den i § 2 af denne Lov omhandlede Forpligtelse til at ledsage Vareer, som sendes landværts til Kjøbenhavn, med Følgeschedler.

§ 4.

Den Ribe Kjøbstad og de blandede Districter sønden for Kongeaen, samt Bornholm og Læsø hidtil indrømmede fritagelse for Brændeviinsbeskatning bortfalder.

Saa vel derfra som fra Slesvig kan Brændeviin og Presgjær afgiftsfrit tilføres andre Steder i Riget.

Dog skulle disse Bestemmelser for Bornholms og Læsøs Bedkommende først træde i Kraft fra den 1ste April 1851, indtil hvilket Tidspunkt det har sit Forblivende ved de hid-

til gjældende Regler, alene med den Forskjel, at der, efterat nærværende Lov er traadt i Kraft, ingen Godtgjørelse udbetales for Brændeviin, som henføres til bemeldte Der fra andre indenlandiske Steder.

§ 5.

Den rene Indtægt af Beskatningen af det indenlandiske Brændeviin, som fortæres paa Bornholm og Læsø, skal i de første 10 Aar anvendes til almeennyttige Formaal, som specielt vedkomme disse Ders locale Interesser, hvorom hver D for sig, under Forbehold af Kongens Billigelse, tager Bestemmelse under en saadan Form, som af Indenrigsministeriet fastsættes.

Denne rene Indtægt udfindes for hvert Finantsaar ved til den Brændeviinsbrændingsafgift, som i Aarets Løb er oppebaaret paa hver D især, at føie den paa andre indenlandiske Steder af det Den i samme Aar tilførte indenlandiske Brændeviin erlagte Afgift, denne beregnet efter § 7, og ved fra Summen at drage deels den efter bemeldte Paragraph virkelig udbetalte Godtgjørelse for Brændeviin, som fra Den i Aaret er udført til fremmede og toldfrie Steder, deels det Afgiftsbetøb, som efter § 7 kan beregnes at være erlagt af det Brændeviin, der i samme Tidrum er fra Den henført til andre indenlandiske Steder. I Forskjellen fradrages atter 10 pCt. for Administrationsomkostninger, og det her efter udkommende Overskud udbetales hver D især som Reen-Indtægt ved Finantsaarets Udløb.

§ 6.

Brændeviinsbrændingsafgiften udredes for Fremtiden overalt i Danmark alene af Mæsfarrummet, uden Hensyn til, hvormeget eller hvilke Materialier dert indmæsses, og eens for Kjøbstad- og Landbrænderier, med 64 Rbf. pr. Td. Karrum enten a) alene efter den Tid, hvori Værket staaer til Brændeviinsbrænderens Raadighed, saaledes at Afgiften betales for hvert 3die Døgn, naar eet eller flere af saadanne Hjelperedskaber, som Formæssekar, Svalebakker, Mæssebeholdere, Forvarmere og deslige bruges, men i andet Fald for hvert 4de Døgn; eller b) for hver Brænding efter en forud af Brændeviinsbrænderen tydeligt angiven Driftsplan.